

A helyzet.

Azok a gyökeres politikai átalakulások, amelyeken az ország legutóbbi számunk megjelenése óta átesett s amelyek nyugvóponthoz még nem jutottak, természetesen igen nagy kihatással vannak gazdasági életünkre s ennek keretében az erdőgazdaságra is.

Végre-valahára elült a fegyverek zaja Európa véráztatta csatáterein, de, ugylátszik, a várva-várt béke is még számos megpróbáltatást hoz reánk. Visszatérnek harczoló véreink, de nyugtalan, újabb ellenségek által veszélyeztetett, vagy már fel is dúlt otthont találnak. Különösen az erdészeti alkalmazottak, az ország erdős vidékein elszórtan lakó erdőtisztek és erdőőrök lakhelyei vannak veszélyeztetve s csak a mély fájdalom érzésével gondolhatunk azokra, akik a béke lassanként visszatérő áldásait várva, újabb megpróbáltatásoknak vannak kitéve.

A gazdasági élet pang, holott a visszatérő harczosoknak ezer és ezer újabb munkaalkalomra lenne szüksége, az országnak pedig újabb anyagkészletekre. Pedig a gazdasági életnek megállania nem szabad. *Mindenkinek* nemcsak hazafias, de emberi *kötelessége, hogy a termelést folytassa, ahol csak lehet, új munkáalkalmakat nyújtson*, amivel minden egyébnél jobban hozzájárul ahhoz, hogy az országban a rend és nyugalom ismét visszatérjen ami az új népkormánynak is legfőbb törekvése.

A kormány a gazdasági termelést főként a közbiztonság helyreállításával, a munkásélelmezés szervezésével és a vasúti forgalom biztosításával segítheti elő s ezen a téren minden, a mai viszonyok között lehetőleg meg is tesz, reméljük, hogy hova-tovább fokozódó sikerrel.

Az új népkormány a földbirtokpolitika terén is messzemenő újításokat tervez s nevezetesen a mezőgazdasági földek felszabaddítása s a nép kezére juttatása egyik főcélja, amelyet *Buza Barna* földmivelésügyi miniszter ur maga elé tűzött. Emellett megnyugvással vehettük tudomásul, hogy a miniszter ur tudatában van annak, hogy különbséget kell tenni mezőgazdasági és erdőbirtok között, sőt éppen a népellátás érdekében ellentétes politikát kell folytatni az erdőnél, mint a mezőnél.

Az erdőgazdaság hosszú természetési időtartama, amely 80—100 évet igényel, hogy termését megérlelje, az erdők elaprózásával a

mult tapasztalatai szerint járó erdőpusztítás és annak súlyos következményei az alantabb fekvő mezőgazdasági földekre és folyóink árvíz-vízszonyaira s végül a klímára is, nemkülönben az a körülmény, hogy az erdő legtöbb esetben csak nagyobb szabású technikai be rendezések mellett marad termelőképes, amilyenekre a kisbirtok nem alkalmas, mind ez arra utal, hogy a nép jövő boldogulása érdekében a jövő szociális törvényhozásnak inkább a már helytelenül elaprózott birtoknak szövetkezeti vagy más formában való tömörítése s ezzel produktívá tétele lesz a feladata, mint az erdők végzetessé válható elaprózása.

Vajha az új, nagy idők egy jobb erdőgazdasági állapothoz vezetnének, amelynek létrehozásán közreműködni mindnyájunk kötelessége!

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

I.

Meghívó

az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlésére.

Az Országos Erdészeti Egyesület folyó évi rendes közgyűlését december hó 11-én, szerdán d. u. 6 órakor Budapesten, saját helyiségeiben (V., Alkotmány-utca 6. sz.) tartja meg a következő tárgysorozattal:

1. Jelentés a legutóbbi közgyűlés óta kifejtett egyesületi tevékenységről.

2. Egy alelnök, 17 választmányi tag és a számadás-vizsgáló bizottság választása. Az alelnök és a számadás-vizsgáló bizottság két évre, a választmányi tagok közül 15-en 4 évre, egy 2 évre és egy 3 évre választandó meg.

Az igazgató-választmányból az alapszabályok értelmében kilépnek, de újból választhatók: Balogh Ernő, Bodor Gyula, Fischer-Colbrie Emil, Gaul Károly, Giller János, Jankó